

[Niels Højland]

dighederne ikke er så nidkære, som danske myndigheder er, men tilmed er yderst hjælpsomme og venlige ved etablering af nye virksomheder.

Spørgeren er af den opfattelse, at investeringer i nye arbejdspladser specielt i de mindre landkommuner er af afgørende vigtighed for bibeholdelse af beskæftigelsen i de lokale bysamfund.

Spørgeren henviser i øvrigt til artiklen »Danske miljøkrav tvinger firma til byggeri af ny fabrik i udlandet« på forsiden af Erhvervs-Bladet tirsdag den 4. januar 1994.

Svar (17/1 94):

Miljøministeren (Svend Auken):

Fra Miljøstyrelsen har jeg fået oplyst, at de lokale myndigheder siden 1986 har stillet en række krav vedr. begrænsning af lugt- og støjgener til virksomheden Dansk Ørredfoder A/S i Brande Kommune.

Ringkøbing Amtskommune har i anledning af spørgsmålet oplyst til Miljøstyrelsen, at Dansk Ørredfoder A/S den 7. december 1993 har fået en fornyet miljøgodkendelse. Heri er gentaget kravet om en gradvis nedbringelse af lugtbidraget. Det oplyses også fra amtets side, at der fortsat jævnligt modtages klager over lugtgener (fiskelugt) og støjgener fra Dansk Ørredfoder A/S.

Ifølge amtskommunen har Dansk Ørredfoder A/S bl.a. fået en fristforlængelse på mere end 10 år til at overholde kravet om en gradvis begrænsning af lugtbidraget i det tilstødende boligområde inden henholdsvis 1. marts 1995 og 1. april 1998 – et krav, som virksomheden i øvrigt i sin tid ikke gjorde indsigelse imod.

De krav, som er stillet til virksomheden, er ifølge amtskommunen baseret på vejledninger fra Miljøstyrelsen. Disse vejledninger om lugt og støj lægges til grund for godkendelse af alle virksomheder i Danmark. De vejledende grænseværdier afspejler karakteren af de områder, som bliver påvirket miljømæssigt fra virksomhederne – dvs. om det er et boligområde eller et erhvervsområde.

Amtsrådets miljøgodkendelse af 7. december 1993 er påklaget af Korn- og Foderstofkompaniet, som ejer Dansk Ørredfoder A/S. Miljøstyrelsen har endnu ikke modtaget klagen og sagens akter.

Således som amtskommunen har fremstillet sagen, er der intet, der tyder på, at den ikke er behandlet efter reglerne og i overensstemmelse med formålsbestemmelserne i miljøbeskyttelsesloven. Men klagen vil nu naturligvis blive behandlet i Miljøstyrelsen.

Generelt er jeg naturligvis enig med spørgeren i, at der skal skabes arbejdspladser, men det må ikke ske på bekostning af overholdelse af rimelige miljøkrav.

Spm. nr. S 457

Til *landbrugsministeren* (11/1 94) af:

Niels Højland (FP):

»Hvad er ministerens kommentar til, at EU-direktoratet pr. 31. december 1993 endnu ikke havde udbetalt EU's hektarstøtte til alle landmænd, og vil ministeren holde de berørte landmænd skadesløse gennem en rentekompensation?«

Begrundelse

Spørgeren er blevet opmærksom på, at EU-direktoratet, angiveligt grundet på edb-problemer, ikke har kunnet udbetale EU's hektarstøtte til alle landmænd som forventet senest den 31. december 1993.

For mange landmænd betyder det generende problemer med banken, og under alle omstændigheder betyder den senere udbetaling et rentetab for landmanden. Renten på en kassekredit ligger typisk på mellem 15 og 20 pct., eventuelt med tillæg af overtræksrente, og spørgeren er af den opfattelse, at de berørte landmænd skal holdes skadesløse over for direktoratets sene udbetaling.

EU-direktoratet er selv hårde med at reducere i støttebeløb, såfremt ansøgeren har indsendt ansøgning efter ansøgningsfristens udløb. F.eks i forbindelse med ansøgning om støtte til producenter af raps-, rybs- og solsikkefrø fremgår det af vejledningen, at støtten reduceres med 1 pct. af støttebeløbet for hver dag, ansøgningsfristen er overskredet, og at retten til støtte helt bortfalder efter mere end 30 dages overskridelse.

Ministeren har som svar på spørgsmål nr. S 791 af 11. maj 1993 til Niels Højland oplyst: »I alt 23.326 landmænd har søgt om støtte. P.t. har 23.095 fået anerkendt deres ansøgning. Heraf har 44 landmænd fået reduktion i støtte-